

[Indenrigsministeren.]

det er Politik. (Afbrudelse af *Krag*). Ja, det ærede Medlem Hr. Krag har jo ogsaa i Løbet af de sidste 8 Aar gjort Erfaring i den Henseende, hvad Resultatet er blevet af at tro paa, at den danske Befolkning i politisk Henseende lader sig lede af en saa, skal vi sige, naiv Betragtning af, hvad det er muligt at føre Politik paa over for den nuværende Regering.

Med Hensyn til det faktiske Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft nævnte, skal jeg blot sige, at den almindelige Værnepligts Princip er opretholdt, for saa vidt som vi fra vor Side erkender, at naar man gennemfører en Militærordning, maa der være Sikkerhed for, at det Mandskab, der er nødvendigt til at udfylde Rammerne, kan skaffes til Veje, men samtidig er der, som jeg begyndte med at sige, givet Adgang til i Værnepligtsloven at udnytte det andet Princip, for saa vidt der under de givne Forhold er Mulighed derfor. Derfor er der i Øjeblikket overhovedet ingen fornuftig Mening i at afholde Folkeafstemning om dette Spørgsmaal, og vi maa derfor afvise Lovforslaget.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Gregersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Gregersen: Den højtærede Indenrigsminister finder ikke, der er nogen Anledning til at skaffe Klarhed over Folkets Stilling til dette Spørgsmaal, men der kunde maaske til Gengæld være Grund til at faa Klarhed over Det radikale Partis Stilling til dette Spørgsmaal: Er Det radikale Parti vedblivende Tilhænger af at afskaffe den tvungne Værnetjeneste, eller er de det ikke? Efterhaanden som det skifter med Ministeren og det ærede Medlem Hr. Rager som Ordfører, bliver man mere og mere uklar over Partiets Standpunkt. Naar det ærede Medlem Hr. Rager taler, taler han om de forbundne Partier, han har ikke opgivet sit Standpunkt, men naar de to Partier er forbundet, og det store Parti sætter sig i Bevægelse, maa det lille Parti følge med; det vil altsaa sige, at medens vi havde Landstinget til at hemme, kunde man sige om „Lillebror“, at „Lillebror“ maatte trave med, nu maa „Lillebror“ galopere; hver Gang der holdes en socialdemokratisk Kongres, bliver det bestemmende for Det radikale Partis Politik. Nu kan Indenrigsministeren nok sige, at vi svinger os op til at tro, at den Debat, der føres her i Dag, er Politik,

han mener, det er letsindig og barnagtig Tale og den Slags Ting. Men det, det drejer sig om, højtærede Minister, er et gammelt Principspørgsmaal, hvor den højtærede Minister har bebrejdet mig, at jeg har mistænkt ham for at have forladt Princippet, og har henvist til, at naar han ikke gennemførte det og stillede Forslag om det paa ny, var det, fordi de to Partier i det andet høje Ting ikke vilde være med, de stemte det ned Gang paa Gang. Maa vi i Dag faa Klarhed over, hvor Det radikale Parti staar i dette Spørgsmaal, det er dog virkelig et Spørgsmaal, der har sat Skillelinie i dansk Politik.

Anden Næstformand (Ulrich): Ordføreren for Forslagsstillerne har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Oluf Pedersen): Det ærede Medlem Hr. Rager var inde paa Grundlaget for Samarbejdet mellem Radikale og Socialdemokrater. Dette er tidligere angivet saadan, at det, som man ikke kunde blive enig om, skulde man lade ligge. Men med Hensyn til Spørgsmaalet den tvungne Værnepligt ligger det saadan, at det er et Spørgsmaal, man var enig om, og saa bliver da Problemet: naar der er noget, man er enig om, men saa det ene Parti skifter Standpunkt, skal det andet Parti saa ogsaa skifte Standpunkt? Og saa kunde man jo endelig spørge: er det saadan, naar man er enig om en Ting, og f. Eks. de Radikale skifter Standpunkt, saa skal Socialdemokratiet svinge, eller er det blot saadan, at naar Socialdemokraterne skifter Standpunkt, har de Radikale værsøgt at skifte med? I dette Spørgsmaal har begge de to Partier som Regering fremsat Forslag i Rigsdagen, og det er dette Forslag, som man bagefter er rendt fra, rendt fra uden at have givet Vælgerne ordentlig Besked, og uden at man nu vil være med til at indanke Spørgsmaalet til Afgørelse ved en Folkeafstemning.

Det ærede Medlem Hr. Rager hævder over for mig, at det, jeg havde gjort mig til Talsmand for, og det, som jo ogsaa skulde foreligge i det Ændringsforslag, som kommer til Debat i Morgen, var en Slags frivillig Auktion. Det blev sagt saadan med en vis Overlegenhed, men man glemmer jo, at det Forslag, vi har stillet, er Regeringens tidligere Forslag. Det er det tidligere Forslag fra Regeringen, som det ærede Medlem Hr. Rager nu mener, at Tiden er til at tale haanligt om! Det vil sige, at hele den Fremstilling, som det ærede Medlem Hr.